

ZPRAVODAJ

FARNOSTI KŘENOVÁ
u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně

Říjen 2016

č. 31

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci! Chtěl bych Vás pozvat na naši farní pouť do Slavkovic, kde vznikl kostel, jehož stavba byla nesena myšlenkou "*odevzdat naše slabosti, bolesti a rozbité vztahy minulosti i současnosti Božímu milosrdenství.*"

Místní pan farář chtěl touto stavbou kaple/kostela sjednotit tři farnosti na Vysočině. Silně totiž vnímal, jak jsou nejednotné. Jak zde žije nenávisť mezi těmi, kteří se zapletli s minulým režimem, a těmi, kteří byli mnohdy velice postiženi jeho působením. Rodiny mnoha sedláků byly vystěhovány do pohraničí a přervaly se tak celé životy a rodinné vztahy.

Často se nám vyčítá, a mnohdy oprávněně, že mluvíme o tom, jak se máme mít rádi, pomáhat si, odpouštět si, a sami to neděláme. Dokážeme se urazit, naštvat kvůli čemukoliv. Řešíme to po svém a druhým tím působíme bolest. Jak to vypadá v našich rodinách? Jak komunikujeme se svým partnerem? Máme dobré a živé vztahy se svými rodiči, sourozenci a dalšími příbuznými? Jak vypadají naše vztahy s těmi, se kterými máme stále co do činění v práci, ve škole, ve farnosti, v sousedství?

Chtěl bych touto poutí dát podnět k usmíření se všemi lidmi v našem okolí, hlavně v tom nejbližším, tzn. s manželem, dětmi, sourozenci, příbuznými, spolužáky, kolegy v práci. Kde jsou lidé, tam automaticky vznikají nedorozumění a neshody. Nejsme stejní a máme různé potřeby. To není tragédií. Tragédie to může být, když žijeme tak, jako by toto napětí mezi námi nebylo, jako bychom úplně se všemi žili v míru, a moc dobře víme, že to není pravda.

Farní pouť bude v sobotu 22. října 2016. Sraz na brněnském hlavním nádraží ve vestibulu je v 7:45. Odjedeme v 8:11 přímým vlakem do Radňovic, odkud to bude ještě asi 30 minut pěšky ke kostelu. Mši svatou budeme slavit v 11:00 hod. Předpokládaný návrat do Brna je po 17. hodině.

o. Petr Polívka

PODĚKOVÁNÍ ANGAŽOVANÝM FARNÍKŮM

Milí farníci! Jsme zvyklí dělat vyúčtování. Čas od času informujeme o hospodaření v naší farnosti. Mluví se tam však jen o číslech, o věcech, které se pořídily. Chtěl bych dnes udělat trochu jiné vyúčtování, to které není vidět, a které není nikde zaznamenáno.

Je tu celá řada lidí, kteří pomáhají. Žehlí a perou oltářní plátna, ministrantské oblečení a alby, dělají květiny, uklízejí na faře a v kostele. Malují a natírají dveře i stěny. Vyměňují žárovky v kostele. Starají se o farní zahradu. Přinášejí květiny. Věnují se vyučování náboženství. Připravují spolča pro děti. Píší články na web a do zpravodaje, fotografují. Píší žádosti o dotace. Dělají nástěnky v kostele. Nosí svaté přijímání nemocným. Hrají při mši svaté. Zpívají v chrámovém sboru. Připravují věci na mši svatou a otvírají kostel.

Když se podívám, co všechno se letos už udělalo. Na faře byly vyměněny zámky, aby šly místnosti dole zamykat. Na dveře do kuchyňky se dala místo

kliky koule, aby nebyla průchozí, a na dveře před sálem se dala místo koule klika, abychom nemuseli mít strach, že si zabouchneme. Byly natřeny druhé dveře do sálu. V sále se objevil krásný modrý závěs.

V přístavku byly všechny kabely zasekány do zdi, místnost byla nově osvětlena a vymalována. Získali jsme tak další místnost na setkávání.

Na farním nádvoří vznikla pěkná zahrada, kde stále přibývají další květiny a jsou denně zalévány.

Ve zповědnicí byla dořešena mřížka, která byla provizorní. Místo igelitu tam přišlo plexisklo s pruhy, takže si každý může zvolit, jestli chce s knězem navázat oční kontakt, nebo ne.

Ve sklepe se udělal pořádek u kotlů a začíná se tam budovat funkční dílna. V další části sklepa byla vyklizena komůrka, kde by mohla být provizorní čajovna. A je toho jistě daleko víc, ale to je jen pár věcí, které bych rád zmínil.

Chtěl bych poděkovat všem, kteří se jakýmkoliv způsobem starají o naši farnost, abychom se měli kde modlit i scházet.

o. Petr Polívka

BRÁNA SMÍŘENÍ

Milí farníci! Farní poutí do Slavkovic dáme nejen podnět k usmíření s těmi, se kterými moc nemluvíme, se kterými jsme rozhádaní, které moc nemusíme, ale bude to zároveň mimořádný čas milosrdenství ještě před zakončením Roku milosrdenství.

Moc bych si přál, abychom po farní pouti měli odvahu vyhledat lidi ve svém okolí, se kterými bychom se chtěli/měli usmířit. Bylo by pěkné se s těmi lidmi setkat, vyhledat je, jako Ježíš vyhledává nás. Podívat se na ně láskyplným pohledem jako Ježíš a říci jim to, co bude v našich silách. Minimálně to, že nás mrzí, že spolu moc nemluvíme, že se snažíme si nekřížit cesty. Můžeme si s nimi i promluvit o tom, co nás zranilo, to pročistí naše vzájemné vztahy. A pak by bylo pěkné to nějak i vyjádřit navenek, že s tím chceme něco dělat. Za tímto účelem bych chtěl v našem kostele otevřít Bránu smíření. Touto branou bychom potom mohli projít, s těmi, se kterými se budeme chtít usmířit.

Nemělo by jít o jednorázovou, hromadnou akci, ale chtěl bych dát možnost po dobu dvou týdnů touto Branou smíření s kýmkoliv projít.

Myšlenku jsem přejal ze zlínské farnosti, kde tuto Bránu smíření měli otevřenou okolo farní pouti. Chtěli tak dát účast na Roku milosrdenství i těm, kteří do kostela moc nechodí, nebo nejsou třeba ani pokřtění. Touto branou může projít kdokoliv, stačí, když budeme mít dobrou vůli, se s tím druhým usmířit.

Bránu smíření bych chtěl otevřít od 6. listopadu do 20. listopadu 2016. Časy, kdy bude otevřená, budou záviset na tom, jak se nám podaří zajistit hlídání kostela.

o. Petr Polívka

MŠE SVATÁ PRO RODINY S DĚTMI

I v letošním školním roce 2016/17 budou mše svaté v 9:30 určené především pro rodiny s dětmi. Interaktivní promluvy pro děti budou v prvním pololetí o sedmi nedělích, kdy bude i spolčo pro děti. O ostatních nedělích uslyší děti příběh, ke kterému dostanou nalepovací obrázek. Pro dospělé bude připravený nějaký podnět k zamyšlení, který bude korespondovat s tématem příběhu dětí.

Pro rodiny s dětmi i pro jejich animátorky, katechetky je vyhrazené místo ve předu před ambonem (pultem na čtení). Děti se také mohou podílet na přinášení obětních darů a čtení přímluv.

o. Petr Polívka

SPOLČO PRO DĚTI

Milí rodiče! Už druhým rokem nabízíme v naší farnosti spolčo pro děti. Vzniklo z táborového společenství, které se vytvořilo loni v létě v Mrákotíně. Během roku se k těmto dětem připojily další, ať už ze mši pro rodiny s dětmi, nebo také z náboženství. Každé spolčo žije z pravidelnosti. Po loňském čtrnáctidenním intervalu jsme se rozhodli v tomto rytmu pokračovat. Delší časový interval by nebyl dobrý pro dynamiku ve skupince. Zároveň jsme chtěli najít způsob, jak docílit, aby se děti alespoň jednou za měsíc mohly všechny vidět. Sešli jsme se s rodiči dětí, o kterých víme, že tu většinu nedělí nebývají. V prvním pololetí jsme našli čtyři neděle, tučně vyznačené v pozvánce, které bychom chtěli věnovat spolču a také mši svaté pro rodiny s dětmi před ním. Chtěli bychom poprosit i ostatní rodiče, jestli by si podle toho mohli naplánovat své rodinné aktivity.

Naše představa je, že by se děti mohly při mši svaté zapojit nejen při promluvě, při čtení přímlov a přinášení obětních darů, jak tomu bylo doposud, ale že by mohly zazpívat i část ordinária (Pane smiluj se, Sláva na výsostech Bohu), jednu píseň na začátek/nebo konec bohoslužby nebo po svatém přijímání. Na táboře to dětem šlo báječně, a tak věříme, že by se nám to mohlo podařit i tady při nedělní bohoslužbě.

K tomu bychom potřebovali pomoc i z Vaší strany. Jestli bychom se mohli s dětmi sejít v kostele už v 9:15, abychom se s dětmi mohli ještě rozezpívat. Je to určitě náročné se s dětmi včas vypravit, ale věříme, že když se o to všichni budeme snažit, tak z toho potom budeme mít všichni radost a bude to i pěkným dárkem pro celou farnost.

Spolča o nedělích, která v pozvánce nejsou tučně vyznačená, budou také spojena se mší pro rodiny s dětmi, na které se děti budou podílet, ale začínat budeme normálně v 9:30, nebude předtím rozezpívání.

Máme na Vás ještě jednu velkou prosbu, jestli byste nám mohli dávat vědět, když se Vaše děti nebudou moct spolča zúčastnit. Pomůže nám to při přípravě her a aktivit na spolčo, i při přípravě promluvy při mši svaté. Budeme moct věci připravovat cíleně pro šest nebo dvanáct dětí. Nejlépe je napsat krátkou sms naší animátorce Slávce Sychrové na tel. 607 916 476 a my už si informaci mezi sebou předáme.

Během spolča mohou rodiče dětí využít našeho salónku, kde si mohou dát kávu, čaj či jiný chutný nápoj anebo si mohou děti potom jen vyzvednout.

Těšíme se na setkání s Vámi a Vaši dětmi

o. Petr, Julča a Slávka

Spolčo pro děti ...pokračuje!

Každých 14 dní v neděli
po mši svaté v 9.30 (cca 10.30)

Na faře

Kontakty:

Zdislava Sychrová:

e-mail: zdislava.sychrova@seznam.cz; tel.: 607 916 476

Julie Konečná:

e-mail: julie-klara@centrum.cz; tel.: 774 200 994

o. Petr Polívka:

e-mail: polivka@schoenstatt-patres.org; tel.: 604 129 189

9. 10. 16

11. 12. 16

23. 10. 16

8. 1. 17

13. 11. 16

29. 1. 17

27. 11. 16

Těší se na Tebe Julča a Slávka!

ZNOVUOBNOVENÍ ČINNOSTI CHRÁMOVÉHO SBORU

Jmenuji se Veronika a byla jsem požádána o pár slov do farního zpravodaje u příležitosti znovuoobnovení činnosti chrámového sboru. To znamená jediné. Pokud rádi a alespoň trochu dobře zpíváte, neváhejte ani chvíli a přidejte se k nám! Zvláště uvítáme hráče všech známých i neznámých nástrojů, které by náš zpěv obohatily. Začínáme už v úterý 20. září po večerní mši svaté v 19:15 na faře a budeme pokračovat i další úterky ve stejnou dobu. V letošním školním roce bude sbor fungovat pod mojí taktovkou. Hudebních zkušeností z několika různých sborů mám sice dost, vedení samotné pro mě ale bude premiéra. Proto doufám, že se mnou budou mít zpěváci trpělivost a vy posluchači pochopení pro naše nové společné začátky. Těším se na setkání, a to nejen na kůru.

Veronika Chabičovská

FOTBALOVÉ ZÁPASY

Sportovní vyžití našich farníků zajišťuje mimo jiné křesťanská sportovní organizace Orel, jednota Brno-Černovice. V jejím rámci se díky dotaci z městské části letos schází ve středeční večery skupina asi deseti mladých lidí, aby si v tělocvičně na ZŠ Řehořova zahráli fotbal. Úroveň hry zatím ani zdaleka nedosahuje mistrovské úrovně, přesto se všichni zúčastnění vždy dobře pobaví, posílí svou fyzickou kondici a odpočnou si od starostí všedních dní.

Ondřej Sychra

VÝLET NA EKOFARMU V JALOVÉM DVOŘE

V sobotu 8. října 2016 jsou zváni všechny děti od 13 let na výlet k Ekofarmě v Jalovém dvoře ke koníkům a oslíkům. Z Brna pojedeme vlakem do Slavkova u Brna a potom ještě kousek autobusem do Heršpic. Z Heršpic je to potom 40 minut pěšky na Ekofarmu. Odjíždět budeme v 10:15 hodin z Brna a vracet se budeme cca 18:30 zase do Brna. Sraz je v 10 hod. před budovou hlavního nádraží.

o. Petr Polívka

FARNÍ TÁBOR „ŠKOLA ČAR A KOUZEL“ V OPATOVĚ U TŘEBÍČE

V sobotu 13. srpna jsme s dětmi z naší farnosti vyrazili na tábor do Opatova u Třebíče. Zdejší fara se pro nás na týden stala Školou čar a kouzel v Bradavicích. Večer přivítal všechny studenty profesorský sbor v čele s Albusem Brumbálem, kterého ztělesnil otec Petr. Potom Moudrý klobouk rozdělil studenty do čtyř studentských kolejí: Nebelvíru, Havraspáru, Mrzimoru a Zmijozelu. Na závěr všechny čekala hostina – opékání špekáčků.

Každý den čelili studenti různým zkouškám a úkolům, které prověřily jejich odhodlání, důvtip, odvahu, učenlivost, poctivost, optimismus a vytrvalost. Jako odměnu za splněné úkoly dostávali studenti bradavické zlatáčky.

Neděli jsme začali mší svatou v místním kostele svatého Bartoloměje. Před obědem byla otevřena Škola talentů s rozmanitými obory. V Nitrobraně studenti např. vzpomínali na nejkrásnější den svého života nebo měli najít v Bibli příběh, který někoho povzbudí.

V předmětu Objevování bylo třeba spočítat židle na faře, zjistit nejoblíbenější jídlo otce Petra nebo vyrobit kříž z přírodních materiálů. Úvod do světa mudlů zasvěcoval studenty do praktických věcí nekouzelnického světa. Měli za úkol např. opravit rozbitou věc, poslat domů pohled se správnou známkou, najít dopravní spojení apod.

V Kouzelnické hudbě bylo možné naučit se nápěv k několika písním, které jsme zpívali při mších. Kdo chtěl, mohl složit i nějakou vlastní chválovou písničku. Kouzelnické souboje prověřily děti v lukostřelbě, v přetahování lanem, vybíjené, karetních hrách nebo řečnických soubojích. V Kouzelnické orientaci bylo třeba pomocí busoly určit světové strany, projít

kuličkou malé bludiště, uhádnout sérii hádank, složit puzzle apod.

Studenti, kteří docházeli na Cvičení v milosrdenství, kreslili milosrdného Boha, přemýšleli, čím potěšit své nejbližší, četli modlitbu před jídlem apod.

Cílem semináře Cvičení v kamarádství bylo vyzkoušet si, jaké to je, když se mohou spolehnout na své kamarády, zažít s nimi radost a legraci. Škola talentů byla otevřena každý den a studenti si mohli vybrat různé úkoly, jejichž splnění jim každý profesor potvrdil ve studentském průkazu.

V neděli odpoledne čelili studenti nástrahám zapovězené chodby, kde museli splnit několik úkolů a najít kámen mudrců. Večer byli všichni odměněni pozváním do cukrárny v Kvikáلكově. Za našetřené zlatáky si mohli koupit Zaskočkrčky (sušenky), Rajský květ, Kouzelnický mls (oplatky), Pukance (popcorn), Baziliškovy slzy (limonáda) nebo Odvar z mandragory (kofola). V pondělí jsme se naučili, jak si poradit s bubáky.

V úterý zkameněli dva studenti. Celý den nám trvalo, než jsme zjistili, že za vše může bazilišek, ale odpoledne byl už netvor zneškodněn. Tento den se ještě všichni malí odvážní studenti zúčastnili stezky odvahy, pro ty větší byla připravena noční hra. Následující den jsme vyrazili za hranice Bradavic hledat poklady naší školy. Došli jsme k záměčku v Alejích a po krátkém odpočinku se vydali zpět. Po návratu jsme slavili mši na kamenech v koutu farní zahrady. A když

přišel večer, mohly děti opět proměnit své zlatáky za nějaké sladkosti v obchůdku Medový ráj. Ve čtvrtek nás přijel navštívit otec Zdeněk a otec Ladislav.

Největší pozornost si ale získal Ignác, plyšový klokan a maskot našeho spolča, který přijel spolu s nimi. Tento den jsme si ale museli ještě poradit

s mozkomory, kteří z lidí vysávají radost. Na obranu proti nim pomáhá nějaká radostná vzpomínka, díky níž se podaří vyčarovat ochranné zaklínadlo.

Spousta radostných vzpomínek našich studentů, např. na první jedničku, na loňský tábor, na narození sourozence apod., nám velice pomohla v odpolední bitvě proti mozkomorům.

Poslední táborový den jsme začali mší svatou, na které nechyběl ani Ignác. A protože bylo ještě chladno, děvčata mu půjčila i svoji mikinu, aby mu nebyla v kostele zima. Pak nás čekala velká soutěž o školní pohár. Studenti museli zvítězit v dračím souboji, nalézt správné vejce, zachránit kamaráda a poslepu projít bludištěm. Na odpoledne byl vyhlášen famfrpálový turnaj, jehož vítěz měl tu čest zahrát si proti profesorskému sboru.

Večer byl slavnostní nástup s vyhlášením výsledků celotáborové hry. Vítězem se stal Nebelvír, na druhém místě se umístil Havraspár, na třetím místě Zmijozel a čtvrté místo obsadil s rozdílem pouhopouhého 1 bodu Mrzimir. Po předání diplomů si šli studenti vybrat své odměny a nakonec jsme to všichni oslavili v hospodě U Tří košťat. Pil se máslový ležák (hruškový džus a perlivá voda), medovina (džus a koření) i třešňový sirup se sodou, ledem a deštníčkem. Bradavický školní rok nám utekl jako voda a my se po týdnu museli opět vrátit zpět do Brna. Radostné vzpomínky na Opatov nám však zůstanou a budou nás chránit proti všem Mozkomorům.

Petra Blaháková

SDM KRAKOV 2016 ANEB POHORKY NAMÍSTO POHOVKY

První dojem po příjezdu je krásný. Přestože jsme do vesničky poblíž Tarnowa dojeli o pár hodin později, „naši Poláci“ jsou před kostelem a radostně nás vítají. Nad vchodem je vyvěšený začátek motto setkání: „Blaze milosrdným,“ a

v kostele se hraje hymna setkání. Hostitelé se nás už nemohli dočkat. Jedna babička mě chytne za rukáv a už si mě bere k sobě domů. V následujících dnech zjišťujeme, že Poláci jsou velmi pohostinný národ. Až moc. Některé z nás sužuje obava, že nás chtějí vykrmit a poté sníst. Naštěstí se potvrzuje pouze první domněnka.

Vesnice, ve které jsme ubytováni, je opravdu půvabná. Žádný dům nemá sousedy – těch pár domů je roztaženo do několika kilometrů. Říká se, že vesnička má 100 obyvatel, z toho 99 chodí do nádherného kostela, na který se sami složili. Ten stý chodí do jiné církve.

Každé ráno máme modlitbu v kostele, kde se vše čte polsky i česky. Poté jedeme autobusem na výlet – poutní a jiná zajímavá místa v okolí. Poláci bohužel přáli našim žaludkům, ale šetřili naše nohy. To v nás probouzelo obavy o následující stravování v Krakově. Máme opravdu proč nabírat tukové zásoby?

Kromě bohatých hostin jsme také měli taneční večer, na kterém nás místní naučili svůj tanec a my je zase ten náš. Po pár dnech pohodlí přichází den loučení. Poláci pláčou, někteří doslova. Dáváme rodině drobné dárky, ale oni je nám hned musí oplatit. Někteří od rodiny dokonce dostali plný batoh jídla! A tak se autobusem přesouváme do Krakova, kde budeme možná fyzicky strádat na nepohodlné zemi v tělocvičnách a s poloprázdným žaludkem, za to však budeme krmit naši duši.

V Krakově čekáme dlouho na ubytování, nemarníme však čas a opět tancujeme a zpíváme. Jsme přeci Moraváci! Ve frontě mimo jiné potkávám zpěváka Pavla Helana, a tak si zkracuji čas tím, že se mi podepisuje na ruku. V mém případě se čekání vyplatilo. Ujímá se nás roztomilá rodinka a já

získávám vlastní růžový pokojíček malé Magdy. Vesele nás přivítá otec rodiny: „Děvčata, kde je pivo?“ Smějeme se narážce na naši vlast a bouráme zed' stydlivosti. Většina poutníků se však mačká v tělocvičnách.

Potvrzuje se nám polská pohostinnost. Rodiče poslali dcerky k prarodičům a sami si ustlali v obýváku, abychom měli vlastní pokoje. Naše polská maminka vstává hodinu před námi a chystá nám bohatou snídani i svačtinu.

Duchovní program je nabitý, je na výběr spousta možností. Kdo má zájem o nové přátele a více Boha v sobě, je tu správně. Program je po celém Krakově, ale dostatek je ho i v Českém národním centru.

Nachází den příjezdu papeže. Potloukáme se po městě, když se dozvíme, že by měl každou chvíli projet. Nacházíme se pod hradem Wawel, stojíme u silnice. Projede kolona limuzín a já jsem ráda, že jsem ho teda viděla. Už chceme odejít do restaurace na oběd, když zaslechneme, že papež teprve projede. Moc jim to nevěřím, ale i tak ještě jednou vylezu kamarádovi za krk. Projíždí ještě jedna kolona a já jsem kousek od silnice. Náhle vidím papamobil! Otevřené auto, ve kterém stojí papež, usmívá se a mává na všechny strany. A teď na mě určitě mrknul! Jsem dojatá. Rázem zapomínám na jídlo, které jsme se vydali „lovit“ po místních restauracích za talony, a raduji se. Zcela mě dostalo, že papež projel takto „odhalen.“ V současné situaci se spíše čekalo, že pojede v neprůstřelné limuzíně, ale to by přeci nebyl papež František! Dodalo mi to odvahy. Když se nebojí on, proč bychom se měli bát my?!

Večer je uvítací mše s papežem, ale protože jsem ho už uvítala osobně a protože netoužím po milionech lidí a protože prší, sledují celé dění ze sucha vylidněné restaurace. Restaurace je lodí na řece Visle pod hradem Wawel s romantickou atmosférou. Ani druhý

den mě netáhne křížová cesta se spoustou lidí, a tak zůstávám na křížovou cestu v Českém centru, kde je „pouhých“ pár tisíc lidí. „Křížovka“ je na téma lidská práva a velmi se povedla. Je doprovázena básněmi a tanečně zinscenována. Po skončení zůstáváme se svíčkami v rukách stát ve tmě a myšlenky v nás rezonují.

Závěrečná Vigilie. Už cesta tam byla obrovským zážitkem. Byli jsme uváží v davu, ve kterém jsme putovali tempem pomalejším, než je hlemýžď. Ten den bylo velké teplo – celý svět se modlil za dobré počasí, takže bylo až tak dobré, že lidé „padali jako hrušky.“ K dispozici byla jen balená voda, a tak se jí všichni polévali. V momentě, kdy jsme se chystali druhého dne odejít, začala silná přehánka. Bůh vyslyšel naše prosby o osvěžení a také už asi nechtěl, abychom plýtvali tou balenou mineralizovanou vodou.

Po duchovní stránce to byl také úžasný zážitek, a to nejen spaní s pár miliony lidí. Papež nás vyzýval k aktivitě. Nepřišli jsme na svět vegetovat, vysedávat u TV nebo PC, ale abychom zde zanechali stopu, abychom vyšli z pout pohodlí a žili osvobození. Také nás vybízel, abychom vyměnili pohovku, tedy pohodlnost našeho života, za pár bot – a to

nejlépe pohorek – a vydali se vstříc „bláznovství“ našeho Boha. Vybízí nás tedy, abychom se vydali vstříc žízňivým, hladovějícím... ale také migrantům a uprchlíkům.

„Bůh od tebe něco očekává, Bůh od tebe něco chce. Bůh přichází otevřít všechno to, co tě uzavírá. Zve tě, abys snil, chce ti ukázat, že s tebou může být svět jiný. Tak je to: pokud ze sebe nedáš to nejlepší, svět nebude jiný. To je výzva.“

Jak říká papež, my bychom se měli stát politickými aktéry a hybateli tohoto světa. Obujme si tedy pohorky, protože cesta s Ježíšem je náročná, ale stojí za to.

Vždycky říkám, že děkovat se nemá předčasně – děkovali jsme, že jsme dojeli v pořádku, a tak nám kolo od autobusu upadlo až v Brně. S Bohem je vážně sranda.

Dojeli jsme do svých domovů a farností, posílení ve víře, odhodláni vydat se vstříc novému dobrodružství s Ježíšem.

Zdislava Sychrová

ZPOVÍDAT SE S CHUTÍ A UŽITKEM

V rámci Roku milosrdenství jsme od září zahájili projekt "Zpovídat se s chutí a užitkem". Je to příležitost k hlubšímu a radostnějšímu prožívání svátosti smíření a s možností "udělat si devět prvních pátků". V této souvislosti jsme rozšířili příležitosti, kdy je možné přijmout svátost smíření. Kromě obvyklé 1/2 hodiny přede mší svatou, je možné svátost smíření přijmout i ve čtvrtek před prvním pátkem už od 17.30 a na první pátek ráno od 8 do 10 hodin a večer od 17:30 do 20:00. Jde o tyto čtvrtky: 6. 10., 3. 11., 1. 12., 5. 1., 2. 2., 2. 3., 6. 4., 4. 5. a 1. 6. a o první pátky 7. 10., 4. 11., 2. 12, 6. 1., 3. 2., 3. 3., 7. 4., 5. 5. a 2. 6.

o. Petr Polívka

POD LÁSKYPLNÝM POHLEDEM MILOSRDNÉHO OTCE

Milí farníci, není to tak dlouho, co jsem si u nás v kostele na Křenové zakoupila knížku s názvem " Pod láskyplným pohledem milosrdného Otce." Tato knížka je velice příjemná, poučná a i trošku k zamyšlení, jak a co v letošním roce Božího milosrdenství můžeme na sobě vylepšit. Po přečtení této knihy se stále a ráda vracím k modlitbě díků k PANNĚ MARIÍ. Rozhodla jsem se proto vám ji předat prostřednictvím Zpravodaje, aby, kdo si tuto knížku z jakéhokoliv důvodu nemůže koupit, měl možnost se s ní seznámit a třeba i modlit.

CHCI, MARIA, ti píseň díků zpívat,
za lásku s láskou tvoje jméno vzývat.
Tys mateřsky nás vedla v každý čas,
vždyť co by bylo bez tvé lásky z nás!

Žes ve všech bouřích věrně při nás stála,
své srdce v něžné lásce s naším spjala,
za to ti, Matko, vždy chci děkovat
a bez výhrad se tobě darovat.

Přeji Vám požehnané dny a ať Vás Panna Maria, kteří se k ní modlíte a utíkáte, skryje pod svůj plášť.

Ludmila Dohnálková

PODÁVÁNÍ SVATÉHO PŘIJÍMÁNÍ

Milí farníci! Trochu delší dobu jsem zápasil, jak to udělat s podáváním svatého přijímání ve všední den, kdy bývá v kostele okolo dvaceti lidí. Je to jistě pěkná a čestná služba smět podávat svaté přijímání. Sám jsem byl jako ministrant akolytou (člověkem pověřeným podávat svaté přijímání), a potěšilo mě, kdykoliv jsem směl podávat. Nechtěl jsem to našim akolytům brát. Z druhé strany jsem si všiml, že v takovémto malém množství honíme všechny, kteří chtějí ke svatému přijímání jít. Nestačí se ani postavit do řady, takže kolikrát musejí dobíhat. Dobíhat můžeme na autobus, do školy, do zaměstnání, ale ke svatému přijímání bychom měli přicházet v usebranosti, s vědomím teď přichází okamžik, kdy Ježíš pod způsobou chleba znovu přijde do mého srdce.

Takže pokud nás ve všední den bude u oltáře víc a mohlo by nás i podávat víc, tak nepodáváme z tohoto důvodu.

o. Petr Polívka

HISTORIE MARIÁNSKÝCH OBRAZŮ I

Jméno té Panny bylo Maria

Dostal jsem k svátku dárek, nevelkou knížku. Mám z ní velkou radost. Její první vydání bylo beznadějně rozebrané, marně jsem ji sháněl. Konečně ji mám. Ta knížka se jmenuje Moravské Madony. Autor o. Libor Koval v ní vzdává hold Matce Boží a svými verši provází čtenáře po oblíbených moravských poutních místech. Fotografie Ing. V. Rozlívky jsou dokonalé. Prostě – nádhera!

Máte chvilku čas? Přijměte moje pozvání a pojďme si povídat o mariánských obrazech a o jejich historii. A protože se budeme zabývat uměním, ujasněme si jeden základní pojem. Co je to vůbec umění? Umění je výsledek tvořivé činnosti člověka, projev jeho touhy po kráse a řádu. Krása a řád jsou charakteristické znaky pro každé pravé umění.

Člověk je stvořen k obrazu Božímu. Je-li Bůh – mimo jiné – sám tou nejvyšší Dokonalostí, pak každá lidská snaha přiblížit se obrazu Božímu může být krůčkem k Bohu.

Otvírám darovanou knížku na místě, kde je můj nejmilejší obraz, a sice Madona z kaple u hradu Veveří. Je to krásné dílo z doby Karla IV., dnes skvost diecézního muzea na Petrově. Jde o deskový obraz, to znamená, že jde o malbu na dřevě potaženém plátnem. Je namalován temperovými barvami.

*„Jsou krásné oči Tvé, Madono z Veveří,
z nich svítí něha děv i láska mateří
jak svíce nebeská, jež stále rozžhábá se
plaménkem ráje v nadpozemské kráse...“*

Jméno středověkého malíře neznáme, ale víme, že to byl velký ctitel mariánský. Takové dílo mohlo vyrůst jen z modlitby a hluboké víry. Dojímá nás motiv mateřské lásky. Malíř nešetřil na obraze zlatem ani drahokamy. Koruna a členka spolu s drahocenným rouchem svědčí o královské důstojnosti Panny Marie. Obraz vyzařuje krásu, harmonii a řád. Malý detail – ptáček v ruce Ježíškových – není hračka, je to symbol. Je to stehlík a ten se zdržuje na trnitých keřích. Zde připomíná spasitelské posláni Božího Syna. Divák pokračuje tichou meditací. Říká se „videre et orare“ – vidět a rozjímat.

Starokřesťanské malířství se dochovalo zejména v katakombách. V raně křesťanském a byzantském umění došlo k velkému rozvoji mozaiky. Mozaika je obraz nebo plocha složená z kamenných, keramických nebo skleněných kostiček upevněných tmelem na podklad. Je to velmi trvanlivá technika.

Vraťme se do 5. století. V roce 431 se konal koncil v Efesu. Tento koncil slavnostně prohlásil Pannu Marii za Bohorodičku. V této době hledáme začátek jejího vyobrazení spolu s Kristem, Božím Synem. Základní mariánské náměty představují Marii jako Pannu, jako Matku Boží a jako Matku církve, Maria vždy stojí nade všemi a přede všemi světci.

Zdá se to neuvěřitelné, ale tehdy probíhaly tvrdé boje o obrazy. Obrazoborci trvali na starozákonním zákazu vyobrazovat Boha a osoby. Spory ukončil až koncil nicejský v roce 787. Koncil prohlásil obrazy za zákonné. Odůvodnil to tím, že Boží Syn vtělením vstoupil do světa viditelných skutečností a vystavěl tak skrze své lidství most mezi viditelným a neviditelným.

Jak tedy vypadaly první mariánské obrazy? V době románské převládají obrazy Panny Marie s Dítětem. Kromě toho se od nejstarších dob vyskytuje také typ Maria orans (modlící se Maria), která má ruce vztažené v prosbě k nebi. Stává se přímluvkyní.

Do 14. století pozorujeme silný vliv byzantského umění na Západě, zvláště v jižní Itálii. Vznikají tam ikony a mozaiky z Mariina života, např. Narození Kristovo, Nanebevzetí Panny Marie a zvláště její korunování Kristem nebo Nejsvětější Trojicí. Povězme si něco o ikonách. Pravoslavné ikony poznáme na první pohled. Svým odtělesněním působí mystickým dojmem. Jsou vždy silně stylizované, figury zbavené jakékoliv tělesnosti se odrážejí od většinou zlatého pozadí. Jednotná podoba tváří je charakterizována velkýma očima, roucho je geometricky narýsované. V Brně můžeme vidět ikony v kostele sv. Josefa.

„Výkvetlas do rajské krásy, v lilii ses rozvila...“

Oldřich Lanča

MŠE SVATÉ

Neděle: 8:00, 9:30 (s katechezí pro děti), 11:00, 18:30
Všední dny: 6:00, 18:30 (pondělní večerní mše svatá není)
Sobota: 18:30
14:20 v kapli sv. Kříže v psychiatrické nemocnici
v Brně-Černovicích (s nedělní platností)

ZPOVÍDÁNÍ V NAŠÍ FARNOSTI

Příležitost ke svátosti smíření je půl hodiny před každou mší svatou nebo kdykoliv na požádání na faře.

ADORACE V NAŠÍ FARNOSTI

Příležitost k soukromé adoraci je vždy na první pátek po večerní mši sv. do 20:00.

ZAPISOVÁNÍ ÚMYSLŮ NA MŠE SVATÉ

Pokud máte nějaký úmysl, na který byste chtěli dát sloužit mši svatou, můžete si ho přijít zapsat do sakristie po každé mši svaté. Úmysly mše svaté se zapisují do konce roku 2016.

ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

Jednou za měsíc v pátek po mši svaté večer probíhá úklid našeho kostela. Jsme vděční za každého pomocníka. Úklid kostela je plánovaný na pátek 14. 10., 11. 11., 9. 12. 2016 a 13. 1. 2017. Předvánoční úklid kostela bude 23. 12. 2016.

PASTORAČNÍ RADA

Setkání pastorační rady proběhne ve čtvrtek 3. listopadu 2016. Setkání začneme společnou mší svatou v 18:30.

NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH

Okolo každého prvního pátku v měsíci nabízíme návštěvu kněze s příležitostí ke sv. smíření a ke sv. přijímání. O nedělích Vás rádi navštíví naši akolyté. Přihlásit se můžete v sakristii, na faře nebo telefonicky 543 249 933, případně 739 521 857.

o. Petr Polívka

Zpravodaj vydává Římskokatolická farnost u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně, Křenová 21a, Brno, 602 00. Farní kancelář je otevřena vždy v úterý 9:00–12:00 a v pátek 15:30–18:00. Kontakt: o. Petr Polívka, tel.: 543 249 933 nebo 739 521 857, info@farnostkrenova.cz; www.farnostkrenova.cz. Redakční rada: o. Petr Polívka, Miloslav Trmač, Marie Sychrová, Martin Sychra, Marek Schwarz. Uzávěrka příštího čísla bude 24. listopadu 2016. Příspěvky posílejte na adresu: zpravodaj.krenova@gmail.com. Redakce si vyhrazuje právo redakčních úprav.